

Апостроф (') – знак, який передає на письмі роздільну вимову літер **я, ю, є, ї** після твердого приголосного: м'яч [мйач], зв'язок [звйязòк].

Апостроф пишемо перед я, ю, є, ї	
Після літер на позначення губних приголосних м, в, п, б, ф (мавпа Буф), якщо перед ними нема іншого приголосного, який належав би до кореня (крім р)	<i>рум'яний, в'юн, реп'ях, підв'язати, торф'яний</i>
Після літери р , що позначає твердий приголосний у кінці складу	<i>сузір'я, бур'ян, пір'їна</i>
Після префіксів, що закінчуються на приголосний звук власне українських та іншомовних слів	<i>роз'їзд, об'єм, без'ядерний</i>
У складних словах після першої частини, що закінчується на приголосний звук власне українських та іншомовних слів	<i>дит'ясла, Мін'юст, двох'ярусний</i>
Після к у слові <i>Лук'ян</i> та похідних від нього	<i>Лук'янчук, Лук'янівка</i>
Апостроф НЕ пишемо перед я, ю, є, ї	
Після літер на позначення губних приголосних м, в, п, б, ф , якщо перед ними стоїть кореневий приголосний, крім р	<i>цвях, морквяний, мавпячий, тьмяний, свято (але: арф'яр, торф'яний)</i>
Після літери р , що позначає м'який приголосний [p']	<i>рядок, буряк, борються, ряска, моряк, будяк</i>
Перед йо	<i>зйомки, курйоз</i>

Апостроф у словах іншомовного походження

Апостроф пишемо перед я, ю, є, ї	
Після букв б, п, в, м, ф, г, к, х, ж, ч, ш, р , якщо у вимові чується звук [й]	<i>комп'ютер, миш'як, інтер'єр, кар'єра, Женев'єва</i>
Після кінцевого приголосного префікса	<i>ад'ютант, кон'юнктура, кон'юнктивіт, ін'єкція</i>
Апостроф НЕ пишемо	
Перед йо	<i>серйозний, курйоз</i>
Коли я, ю, є позначають пом'якшення попереднього приголосного	<i>манікюр, бюджет, бязь, пюре</i>

Увага!

Апостроф пишемо після початкового **д, о** в прізвищах: *Жанна Д'Арк, О'Коннор* тощо

Спрощення **відбувається** у вимові й позначається на письмі в групах приголосних

здн - зн	прої зд – прої зн ий
ждн - жн	ти жд ень – тиж н евий
стн – сн	уча ст ь – уча сн ик
стл – сл	кори ст ь – кори сли вий
слн – сн	ми сл ь – умис н ий
рдц – рц	сер д ечний – сер ц е
рнц – нц	чер н ець – чен ці
зкн – зн	бри з ки – бри зн ути
скн - сн	бли ск - бли сн ути

Спрощення **НЕ** позначається на письмі

у словах зап'ястний, кістлявий, пестливий, хвастливий, хворостняк, шістнадцять і похідних	
у словах вискнути, випускний, тоскно, скнара, скніти	
у прикметниках, утворених від іменників іншомовного походження на -ст	форпост – форпостний , контраст - контрастний
у групах приголосних стц, стч, стськ, нтськ, нтств	кі ст ці, неві ст чин, тури ст ський, гіган т ський, студент ств о

Увага!

У словах **неві**ст**ці, ші**ст**сот** і подібних спрощення не позначається на письмі, але відбувається у вимові: [не^ив^иїс'ц'і],[ш'іс:òт].

Зміни в правописі

1. Подвоюватимемо букви в слові **священник**, спорідненому зі словом *священний* (як і в словах *письменник, годинник*).
2. Писатимемо **мариво**, як і *вариво, паливо, добриво, куриво* тощо.
3. Іменник **хабар** за фонетичними ознаками належить до II відміни м'якої групи, тому повинен мати й відповідні відмінкові форми: **хабаря, хабарові, хабарі** тощо.
4. Частину **пів** писатимемо окремо, якщо вона має значення «половини»: **пів яблука, пів години, пів дня, пів Києва, пів Європи**, але разом, якщо творить слово з єдиним поняттям: **півострів, південь, півзахист, півколо, півкуля, півмісяць, півоберт**.
5. Замість **проект** маємо писати **проєкт, проєкція, проєктування**, і под. так само, як *об'єкт, суб'єкт, траєкторія, ін'єкція* (слова з латинським коренем –ject-).
6. Перед **я, ю, є, ї** не пишемо букви **й** (звук [й] позначають букви *я, ю, є, ї*): **плеєр, конвеєр, феєрверк, флаєр, буєр, параноя, секвоя, фое, Соєр, Хаям, Феєрбах, Гоя, Савоя, Маєр, Ісая, Хеєрдал, Гаваї**.
7. В іншомовних прізвищах не подвоюємо букву **к**: **Дікенс, Текерей, Бекі**. Але подвоєння **кк** зберігаємо у власних назвах кельтського походження з часткою **мак** перед основою на **к**: **Маккартні, Маккензі, Маккінлі**, а також у похідних: *маккартизм*.
8. У російських власних назвах прикметникового походження вживаємо закінчення прикметників, властиві українській мові: **Трубецький** (рос. *Трубецкой*), **Трубецька** (рос. *Трубецкая*), **Донський** (рос. *Донской*), **Бологе** (рос. *Бологое*), але **Толстой**.
9. Слова, які писали через дефіс, маємо писати разом, а саме:
 - а) незапозичені слова, у яких перша частина виступає означенням: **Святвечір, багатвечір, дівичвечір**; але: **буй-тур, козир-дівка, жар-птиця, розрив-трава** тощо;
 - б) запозичені слова, у яких перша частина визначає кількісний вияв чого-небудь, інші ознаки: **мініпрограма, максімода, макроекономіка, топменеджер, ексміністр, віцеконсул, екстраклас, унтерофіцер, штабскапітан** тощо.
10. Розрізняється написання назв марок товарів (з великої букви) і відповідних виробів (з малої букви): **автомобіль марки «Запорожець»**, **старенький «запорожець»**.
11. Допускаються правописні варіанти:
 - а) у закінченнях родового відмінка однини іменників III відміни: **радості і радості, солі і соли, осені і осени**;
 - б) у вживанні початкової букви **і**: **індик і ундик, інший і унший** тощо.
12. Допускаються варіанти у передачі деяких іншомовних звуків і звукосполучень:
 - а) звук [g] двома способами – через **г** і через **ґ**: **Вергілій і Верґілій, Георг і Георгґ, Гете і Гете, Гулівер і Ґулівер**;
 - б) грецького буквособолучення **th** через **ф** і через **т**: **логарифм і логаритм, міф і міт, Борисфен і Бористен, Афіни і Атени**;
 - в) грецького буквособолучення **au** через **ау** і через **ав**: **аудиторія і авдиторія, лауреат і лавреат, пауза і павза**.